

Chcę pójść do szkoły

Tydzień I
Zabawy wspierające zdolności edukacyjne i artystyczne

Małgorzata Rożyńska

stacja
rodzic

Chcę pójść do szkoły

Spis treści

Wprowadzenie – działamy	2
Tydzień 1.	4
1. Czytamy bajki Bratka i rozmawiamy o ważnych dla dziecka sprawach	4
2. Litery w przedmiotach	10
3. Harce w lesie ze słowami: „nad”, „pod”, „za”, „przed”, „pomiędzy”, „na lewo”, „na prawo”	11
4. Rymowanki na dobry humor	13
5. Małe – duże, krótkie – długie, cienkie – grube	15
6. Chcę zrozumieć swoje emocje. Moje źródła radości	16

Chcę pójść do szkoły

DZIAŁAMY

Drodzy Rodzice! Przed Wami kolejne wyzwanie. Wiecie już, że prowadząc mądre zabawy z dzieckiem, z pewnością przybliżycie je do osiągnięcia optymalnego poziomu umiejętności i kompetencji nieodzownych na starcie edukacji szkolnej. Dlatego z myślą o dzieciach przygotowujących się do szkoły opracowaliśmy takie zabawy, które mają zarówno oswoić je z „zadaniami szkolnymi”, jak i przynieść Wam wiele radości.

Umiejętności pomagających dziecku lepiej funkcjonować w szkole będziecie uczyć się w sposób najbardziej dla niego przyjazny i odpowiedni, czyli przez zabawę. Dlatego wszystkie przedstawione tutaj zabawy cechuje uniwersalizm i naturalność. Zawierają one wskazówki, jak je przeprowadzić oraz jakich będziecie potrzebować dodatkowych materiałów. Część z tych zadań możecie wykonać w domu: w pokoju, kuchni, podczas codziennych aktywności dziecka albo na spacerze. Te najprostsze możecie wykorzystać na przykład podczas urlopu.

Zabawy zamieszczone w tym materiale rozwijają przede wszystkim obszar głównej: **zdolności edukacyjne i artystyczne**. Ale przedstawiamy również aktywności, które podkreślą i wzmocnią inne ważne strony dziecka, takie jak: porozumiewanie się z innymi, twórczość, analityczne myślenie, sprawność ruchowa, motywacja do działania i elastyczność w działaniu.

Moje zawodowe doświadczenie utwierdza mnie w przekonaniu, że rodzice mogą wpłynąć na pełną sukcesów przyszłość dziecka, jeśli wykorzystają czas wakacji na mądrą zabawę z nim. Dlatego każdy rodzic, który zdecyduje się skorzystać z zamieszczonych tu propozycji zabaw (zaplanowanych na 4 tygodnie), ma możliwość stworzenia swojemu dziecku środowiska, które będzie w sposób optymalny sprzyjać jego wszechstronnemu rozwojowi.

Zabawy ułożone są w **cztery zestawy**. Każdy z nich zawiera 6 zabaw. Na realizację jednego zestawu przeznaczono jeden tydzień.

Dzięki materiałowi **Chcę pójść do szkoły** zdobędziecie wiedzę i umiejętności potrzebne do skutecznego stymulowania rozwoju dziecka. Porzucicie więc myślenie, że dziecko „samo się” nauczy, i zacznijcie działać z pomysłem już od zaraz!

Chcę pójść do szkoły

Zabawy odnoszą się do obszarów:

Edukacja

Zdolności edukacyjne
i artystyczne

Twórczość

Analityczne
myślenie

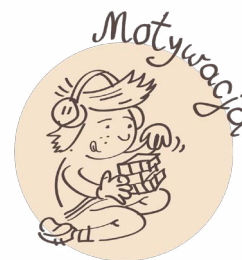
Sprawność
ruchowa

Porozumiewanie się
z innymi

Elastyczność
w działaniu

Motywacja
do działania

Chcę pójść do szkoły

Tydzień 1.

W pierwszym tygodniu proponuję Wam przede wszystkim zabawy rozwijające główny obszar, czyli zdolności edukacyjne i artystyczne. Przeczytacie razem bajkę Bratka, a potem omówicie ważne dla dziecka sprawy (m.in. zmiany fizyczne zachodzące w ciele każdego 6–7-latka w wyniku dojrzewania). Pobawicie się literami, aby zapamiętywać je wielozmysłowo. Będziecie utrzymywać orientację dziecka w kierunkach i relacjach przestrzennych oraz w lewej i prawej stronie schematu ciała. Przygotujecie też miniprezentację, w której wykorzystacie specjalnie dla Was przygotowane rymowanki. A ponadto w zabawowy sposób będziecie zwracać uwagę na różne cechy przedmiotów. Jedną z zabaw będzie też dotyczyć porozumiewania się z innymi – porozmawiacie o swoich emocjach (tym razem o radości) i wykonacie prace plastyczne.

Zabawa 1.

Czytamy bajki Bratka i rozmawiamy o ważnych dla dziecka sprawach

Co jest potrzebne do zabawy:

- Bajka Bratka z serii bajek terapeutycznych: *O tym, jak trudno się rozstać ze starymi zabawkami, nawet jeśli się jest siedmiolatkiem*
- pacynka Bratka

Miejsce:

pokój dziecka

Przebieg zabawy:

Wydrukuj bajkę Bratka z serii bajek terapeutycznych. Przeczytajcie ją razem w ciekawym miejscu (może w domowym kąciku czytelnym albo leżąc na łóżku pod namiotem z koca czy na kocyku rozłożonym na pięknej zielonej trawie itp.).

Wykorzystaj następujące wskazówki:

1. Wyjaśnij dziecku, w jaki sposób będzie czytało razem z Tobą (np. będzie wraz z Tobą wodziło paluszkami pod wierszem, który właśnie czytasz albo trzymało tekst bajki).

Chcę pójść do szkoły

Ola wyjęła kaczkę Agę i powiedziała, że to jej ulubiona zabawka do kąpieli, za chwilę dodała, że już dawno jej nie kąpała..., po czym stwierdziła lekko zmieszana, że jest za duża na kąpiel z kaczką.

Olek wyjął miśka Emusa i przytulając się do niego, rzekł czule:

– Zasypiam już sam, więc słuchaj, stary przyjacielu, będę cię odwiedzał u Bratka.

Następnie Ola wyjęła lalki o imionach Iga i Ula – ucałowała je w policzki i posadziła na dywanie.

– Już czas, moje panny, rozpocząć naukę w szkole, bądźcie pilnymi uczennicami – wcieliła się w rolę ich mamy.

Olek wyjmował inne zabawki i komentował:

– To jest pajacyk Olaf, to piesek York, a to autko nakręcane na kluczyk, a to wirujący bączek, który dostałem od babci na drugie urodziny, a to klocki i maskotki...

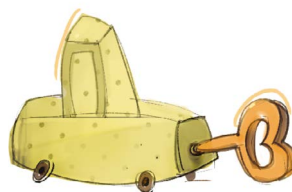
Świetnie się razem bawiliśmy! To są super zabawki. Inne dzieci będą się mogły nimi wesoło pobawić podczas przerwy relaksacyjnej.

– Olu i Olku, uważam, że dzieląc się zabawkami z innymi dziećmi, wykazaliście się wielką dojrzałością siedmiolatków – powiedziałem dumny z bliźniąt.

A wtedy Olek i Ola uśmiechnęli się szczerbatymi uśmiechami od ucha do ucha.

Ale to nie koniec tej historii. Okazało się, że rodzice kupili dla swoich wykazujących się dorosłością siedmioletnich bliźniąt nową grę edukacyjną. Bliźnięta skakały z radości!

Ciekaw jestem, czy Wy też przeżywaliście rozstanie z zabawkami.

Chcę pójść do szkoły

2. Czytaj bajkę z ekspresją. Zatrzymaj się na chwilę w miejscu, gdzie opisywana jest sytuacja przedstawiona na ilustracji. Podczas czytania rozwijaj zainteresowanie literami.
3. Po przeczytaniu tekstu zachęcaj dziecko do mówienia. Przeprowadź z nim rozmowę, wykorzystując następujące pytania:
 - Na czym polegało zmartwienie Oli i Olka?
 - Co zaproponował dzieciom Bratek?
 - O czym ważnym Bratek powiedział dzieciom?
 - Jakie zmiany w wyglądzie zaobserwował Bratek u dzieci?
4. Zachęć dziecko do opowiedzenia treści bajki zgodnie z kolejnością zdarzeń.
5. Zachęć do opowiedzenia ciągu dalszego tej bajki.
6. Zachęć dziecko do narysowania własnej ilustracji do bajki i zaprojektowania dla tak powstałego obrazka ramki, na której dziecko poćwiczy kreślenie wzorów literopodobnych.
7. Zabawcie się w „roboty”. Mówisz polecenie (lub zadajesz pytanie), dzieląc słowa na sylaby, a dziecko odpowiada w taki sam sposób:
 - Wy-mień naz-wy za-ba-wek, któ-re są na o-braz-ku. [lal-ki, sa-mo-chód, ka-czusz-ka, miś, pa-ja-cyk, za-ją-czek, pie-sek, bą-czek]
 - Po-licz za-baw-ki na o-braz-ku. [dzie-więć]
8. Zachęć dziecko do wypowiedzenia swoich odczuć w odniesieniu do przedstawionego problemu (możesz zacząć w następujący sposób: „Opowiedz Bratko-wi swoje przeżycia związane z rozstawaniem się z zabawkami”).
9. Porozmawiajcie o „dojrzwaniu” dziecka, o stawaniu się coraz starszym. Zwróćcie uwagę na zmiany fizyczne i związane z nimi konsekwencje (np. wymiana zębów mlecznych na stałe; zmiana ubrań spowodowana tym, że dziecko rośnie – zmienia się jego waga i wzrost, a dziecko je większe posiłki; zmiana rozmiaru butów, bo rosną stopy; dziecko oblicza swój wiek – z każdym rokiem zdobywa nowe umiejętności i ma więcej doświadczeń, zmieniają się zainteresowania).

Chcę pójść do szkoły

10. Wykonajcie pomiary wzrostu i wagi. Zamieście w pokoju dziecka specjalne ozdoby – miarkę wzrostu oraz kalendarz, aby systematycznie odnotowywać wszelkie zmiany (by dziecko miało świadomość dojrzewania oraz odczuwało z tego powodu radość i dumę).
11. Ustalcie wspólnie, jakie „przywileje” będzie miało dziecko, które zacznie być pierwszoklasistą (np. będzie mogło dłużej korzystać z komputera, gdy będzie poszukiwało informacji na zajęcia; samodzielnie będzie chodziło do pobliskiego sklepu po drobne zakupy itp.).
12. Ustalcie normy i zasady życia społecznego obowiązujące pierwszoklasistę: wypełnianie obowiązków w domu, np. sprzątanie zabawek po zabawie, przyborów po rysowaniu, pomoc w przygotowaniu posiłków itp. Chwalcie dziecko za ich wypełnianie.
13. Zainicjujcie rozmowę z dzieckiem na temat zbliżających się nowych obowiązków związanych z pójściem do szkoły. Przekazujcie mu pozytywne informacje o szkole: to przyjazne miejsce, w którym będzie się uczyć ciekawych rzeczy oraz pozna wielu nowych przyjaciół.

Komentarz autora:

Do czytania możesz wykorzystać pacynkę Bratka. Czytanie będzie wówczas przebiegać w bardziej zabawowej atmosferze, którą dzieci uwielbiają. To Bratek może zachęcać dziecko do rozmowy i zadawać pytania dotyczące treści bajki. W czasie rozmów o dojrzewaniu podkreślaj swoje zadowolenie i dumę z tego, że Twoje dziecko staje się coraz bardziej dorosłe. Ważne jest również to ćwiczenie, podczas którego rozmawiacie ze sobą jak zabawkowe roboty (mówicie sylabami). Dziecko uczy się uważnie słuchać, a także doskonali umiejętność dokonywania syntezy sylabowej (łączy usłyszane sylaby w słowo) i analizy sylabowej (dzieli słowo na sylaby). Dzięki tym ćwiczeniom przybliżamy je do nabywania kompetencji czytania metodą sylabową.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Chcę pójść do szkoły

Zabawa 2.

Litery w przedmiotach

Co jest potrzebne do zabawy:

- kartki z bloku, nożyczki, klej, pisaki
- gazety

Miejsce:

pokój dziecka

Przebieg zabawy:

Rozwijaj zainteresowanie dziecka literami podczas zabaw. Możesz wykorzystać te propozycje:

- Zabawa w wyklejanie literami konturów obrazków. Najpierw na kartce z bloku narysujcie grubym pisakiem kontury jakiegoś przedmiotu, np. balonu (lub wydrukujcie odpowiednią kolorowankę z internetu). Następnie powycinajcie z gazet litery „B” i „b” (duże i małe) oraz przyklejcie je wewnątrz konturów rysunku. Będzie to balon pełen liter „B” oraz „b”. Podobnie bawcie się z innymi literami. Na koniec zachęć dziecko do starannego wycięcia konturu obrazka.
- Zabawa w wyklejanie obrazkami konturów wybranej litery. Najpierw nakreślcie grubym pisakiem kontury litery, np. „B” (lub innej). Potem powycinajcie z gazet różne obrazki przedstawiające przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na daną głoskę/literę.

Tak powstałe prace dziecka warto na jakiś czas umieścić w widocznym miejscu (np. przykleić na lodówce lub na tablicy korkowej) i od czasu do czasu zadawać pytania o nazwy przedmiotów na obrazkach i literę. Nie wystarczy tylko nazwać przedmioty, trzeba pierwszą głoskę jego nazwy powiązać z literą. Potem literowe prace plastyczne dziecka zwiążcie wstążką i zamieńcie w pamiątkowy album.

Chcę pójść do szkoły

Komentarz autora:

Stały kontakt z literami powinien doprowadzić do umiejętności ich identyfikacji. Warto wiedzieć, że należy używać głosek jako nazw liter. Nie mówimy zatem na przykład: [be], [te], [es], [wu], [zet] ani też do liter oznaczających spółgłoski nie dodajemy [y], czyli nie mówimy: [by], [ty], [sy], [wy], [zy]. Starajmy się wymawiać „czyste” głoski: [b], [t], [s], [w], [z]. Jeśli dziecko wykazuje zainteresowanie literami, można podjąć próbę zabawy w porównywanie liter. Warto zacząć od tych, które znacznie różnią się od siebie. Błędy popełniane przez dziecko korygujemy przez wskazanie różnic między literami. Zachęć dziecko do samodzielnego wycinania obrazków nożyczkami, to bardzo istotna umiejętność.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....
.....

Uwagi rodzica:

.....
.....

Zabawa 3.

Harce w lesie ze słowami: „nad”, „pod”, „za”, „przed”, „pomiędzy”, „na lewo”, „na prawo”

Co jest potrzebne do zabawy:

- strój sportowy
- papierowa torebka po zakupach
- czerwona gumka (frotka) lub czerwona wstążeczka

Miejsce:

las lub inne miejsce, gdzie rosną drzewa

Przebieg zabawy:

Wyjdźcie na spacer w strojach sportowych do miejsca, gdzie rosną drzewa. Zabawa polega na tym, że dajesz dziecku polecenia, a ono za ich poprawne wykonanie

Chcę pójść do szkoły

otrzymuje żeton (np. szyszkę, kamyk lub patyk), który wrzuca do papierowej torebki po zakupach. Przykładowe polecenia:

- Stań przed drzewem. Stań za drzewem. Stań pomiędzy drzewami. Spójrz do góry. Spójrz pod nogi. Połóż szyszkę przed (za, pod) drzewem. Połóż szyszkę na pniu lub na gałęzi.
- Spójrz w lewo. Zrób 2 kroki w lewo. Pokaż lewą ręką najbliższe drzewo. Zakryj lewą ręką lewe oko. Tupnij lewą nogą.
- Spójrz w prawo. Zrób 3 kroki w prawo. Pokaż prawą ręką kamień.
- Powiedz, co jest nad Tobą (za Tobą, przed Tobą, pod Tobą, po lewej stronie, po prawej stronie).

Potem dziecko liczy zebrane żetony i układa je na ziemi w jednym rzędzie. Mówi, ile jest żetonów.

Możecie też urządzić zabawę w rzuty żetonami (szyszkami, kamykami lub patykami) do celu. Celem tym jest narysowane na ziemi koło lub duże drzewo. Policzcie, ile żetonów trafiło do celu, a ile rzutów było niecelnych.

Następnie idźcie na spacer, podczas którego będziecie utrzymywać orientację w relacjach przestrzennych i w kierunkach oraz w lewej i prawej stronie schematu ciała (stosujcie określenia: „nad”, „pod”, „za”, „przed”, „pomiędzy”, „wewnątrz”, „na zewnątrz”, „na lewo”, „na prawo”). Po drodze możecie urządzić bieg slalomem pomiędzy drzewami lub ułożonymi na ziemi (w odległości około 1 metra) elementami, np. szyszkami. Warto również pokonać prosty tor przeszkód, wykorzystując naturalne ukształtowanie przestrzeni, np. przejść po pniu drzewa lub pod niską gałęzią, przeskoczyć przez pień, gałąź lub dołek itp. W czasie spaceru nie zapomnijcie o zabawie w chowanego.

Chcę pójść do szkoły

Komentarz autora:

Dziecko idące do szkoły powinno sprawnie przeliczać obiekty, określać liczbę elementów danego zbioru, znać i określać kierunki w przestrzeni oraz relacje przestrzenne, a także ustalać położenie jednego obiektu w stosunku do innego. Powinno też być gotowe na obserwowanie przyrody. Warto lewą rączkę dziecka jakoś oznaczyć, np. nałożyć na nadgarstek czerwoną frotkę. Pamiętajmy, że dziecku łatwiej jest wyznaczyć i zapamiętać lewą rękę, ponieważ z tej strony ciała mamy serce. To ważna informacja dla dziecka oraz znaczący punkt odniesienia.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Zabawa 4.

Rymowanki na dobry humor

Co jest potrzebne do zabawy:

- rymowanki
- kartka z bloku i przybory do rysowania, klej lub taśma klejąca
- patyczki po lodach
- zasłonka (lub duża chusta), klamerki, sznurek

Miejsce:

pokój dziecka

Przebieg zabawy:

Zachęć dziecko do wysłuchania rymowanek o zwierzątkach. Gdy będziesz prezentować kolejne fragmenty, nie czytaj wyrazów zapisanych w nawiasach, pozwól dziecku dokończyć wers. Zwrócisz w ten sposób uwagę na rymujące się słowa. Następnie nauczcie się tych rymowanek na pamięć poprzez kilkakrotne powtarzanie. Razem

Chcę pójść do szkoły

wykonajcie też kukiełki opisanych zwierząt. Narysujcie je na kartce z bloku, wycinajcie i przyklejcie do patyczków. A potem przygotujcie występ dla kogoś z rodziny, np. babci i dziadka. Pomiędzy krzeselkami rozwieście sznurek i przypnijcie do niego klamkami zasłonkę. Niech dziecko wystąpi w roli prowadzącego minipredstawienie.

Szanowni Panowie i drogie Panie!

Kurs mowy zwierząt mamy w programie!

Na wiejskie podwórko dziś zapraszamy.

Wszystkie słowa dokładnie powtarzamy!

Uwaga! Za-czy-na-my!

Pierwszy obudził się kogut w kurniku.

Głośno krzyczy: ... (kukurykuuu!)

Na to wróbel już leci, ile sił!

Wszystkich wyrywa ze snu: ... (ćwir! ćwir! ćwir!)

Piesek ogonkiem pomachał i wstał.

A na dzień dobry szczeknął: ... (hau! hau!)

Czarny kotek także wstał.

On prosi mleczka, miauczy: ... (miau!)

Choć nie widzi jej nikt tu,

Świnka chrumka: ... (chrum! chrum! chrum!)

Kurka zniosła jedno jajko – o, to!

I już gdacze wkoło: ... (ko! ko! ko!)

Indyk stanął obok kur.

On gulgocze: ... (gul! gul! gul!)

Wstały także kózki dwie,

Każda meczy: ... (meee! meee! meee!)

Kaczki drepczą leniwie nad staw,

Każda kwacze: ... (kwa! kwa! kwa!)

Chcę pójść do szkoły

Komentarz autora:

Zabawy artykulacyjne sprzyjają osiągnięciu większej sprawności w mówieniu. Dziecko, ucząc się na pamięć rymowanek, doskonali również zdolność uważnego słuchania.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Zabawa 5.

Małe – duże, krótkie – długie, cienkie – grube

Co jest potrzebne do zabawy:

- plastelina
- różne przedmioty zróżnicowane pod względem określonej cechy (wielkość, grubość, długość)

Miejsce:

pokój dziecka, dowolna przestrzeń na spacerze lub w sklepie

Chcę pójść do szkoły

Przebieg zabawy:

Zaproście dziecko do zabawy, podczas której będziecie lepić z plasteliny różne przedmioty w kategoriach:

- małe – duże: piłeczki, jabłuszka, kuleczki (a z nich bałwanki), zwierzątka itp.
- krótkie – długie: wałeczki (zwijając je, zrobicie z nich ślimaki), ogórki, węże itp.
- cienkie – grube: placuszki, plasterki (np. cytryny) itp.

Następnie wyszukajcie w domu lub podczas spaceru czy zakupów w sklepie przedmioty ze wskazaną cechą (np. długa skakanka i krótka sznurówka, mała piłeczka i duża piłka, cienka książka i gruba książka, gruby sznur i cienka nitka, mała wisienka i duży arbuz).

Komentarz autora:

Zabawa doskonali rozumienie pojęć określających cechy obiektów. Dzięki temu dziecku łatwiej będzie w klasie I dokonywać klasyfikacji obiektów ze względu na daną cechę. Ponadto lepiąc z plasteliny, dziecko usprawnia palce (ćwiczenie tzw. motoryki małej).

Nowe doświadczenia dziecka:

.....
.....

Uwagi rodzica:

.....
.....

Zabawa 6.

Chcę zrozumieć swoje emocje. Moje źródła radości

Co jest potrzebne do zabawy:

- brystol lub kartka z bloku
- przybory do rysowania i malowania

Chcę pójść do szkoły

Miejsce:

pokój dziecka

Przebieg zabawy:

Usiądźcie razem w lubianym przez Was miejscu. Porozmawiaj z dzieckiem. Możesz mu zadawać takie pytania:

- Co jest powodem Twojej radości? (Ty powiedz dziecku, co jest powodem Twojej radości).
- Jakie są Twoje ulubione zajęcia, które sprawiają Ci radość?
- Co mogą znaczyć dla Ciebie słowa: „Rób to, co cię cieszy!”?
- Czy wykonywanie obowiązków (takich jak np. sprzątanie zabawek) powoduje, że mamy w sobie mniej radości?
- O czym powinien pamiętać pierwszak, któremu przybędzie obowiązków szkolnych, żeby nie stracić radości?

Następnie wykonajcie takie zadania:

- Posłuchajcie muzyki, którą lubicie. Podczas słuchania wyobraźcie sobie swoją radość. Może jest to niezwykła kraina? Narysujcie ją lub namalujcie swoimi palcami na dużym arkuszu brystolu. A potem zapiszcie na nim wszystkie radosne wydarzenia. Oglądajcie Wasze dzieło, przywołując wspomnienia chwil radości, zwłaszcza wtedy, gdy uczucie to „straciecie z pola widzenia”.
- Często radość przedstawia się jako emotikonę z uśmiechem ☺. Wymyślcie inne symbole i obrazy, które kojarzą się Wam z radością. Za każdy pomysł „przybijcie piątkę”. Zilustrujcie swoje pomysły i wykorzystajcie w różnych sytuacjach – pokazujcie, że do działania prowadzi (motywuje) Was radość.
- Zagrajcie w ulubioną grę (planszową lub w karty), która daje Wam dużo radości.

Komentarz autora:

Psychologowie uważają, że jako dorośli nie poświęcamy odpowiednio dużo uwagi „zdolności” odczuwania radości. Tymczasem radość to ważne uczucie w naszym życiu. Może nam pomóc poznać swoje potrzeby, lepiej komunikować się z innymi ludźmi oraz skuteczniej motywować się do podjęcia zadań czy wypełniania codziennych obowiązków. Czy zdarza się Wam czasem mówić do dzieci (a także do siebie): „Najpierw obowiązki, lekcje (praca), a potem przyjemności”? No właśnie... Najlepiej by było, gdybyśmy umieli łączyć jedno i drugie. Można się tego nauczyć w przystępny sposób, szybko i przyjemnie. Opanujcie tę umiejętność razem z dziećmi. Po co? Jeśli chcemy, aby nasze dzieci cieszyły się życiem i tym, co robią (czyli nauką szkolną),

Chcę pójść do szkoły

musimy rozwijać w sobie i w nich poczucie humoru. Powinniśmy także pozwolić „prowadzić” się radości, by móc ją czerpać, z czego tylko się da. Niezwykle ważne w naszym doświadczeniu będzie dzielenie się radością i przekazywanie tego uczucia naszym dzieciom. Jeśli będziemy gotowi radośnie patrzeć na świat, wówczas nasze „szare” życie i zwyczajne zajęcia nabiorą innych barw. Będą kojarzyć się nam z czymś bardzo przyjemnym. Ponadto żart czy to w zabawie, czy w pracy, jaką wykonujemy, pomoże nam odnaleźć radość nawet w niełatwych momentach naszego życia. U dziecka wzrastającego w atmosferze radości rozwija się także intelektualne (dogłębne) rozumienie radosnego życia.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Chcę pójść do szkoły

BIBLIOGRAFIA

LITERATURA PODSTAWOWA:

Dla rodziców dzieci w wieku przedszkolnym,
jeśli chcą wiedzieć nieco więcej

- Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu*, Gdynia 2007.
- Faber A., Mazlish E., *Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły*, Poznań 1993.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Dziecięca matematyka. Książka dla rodziców i nauczycieli*, Warszawa 2007.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatków i pięciolatek. Książka dla rodziców, terapeutów i nauczycieli przedszkola*, Warszawa 2004.
- Spock B., *Rodzicom o dzieciach*, Poznań 1998.

Dla dziecka i rodzica

- Bogdanowicz M., *Przytulanki, czyli wierszyki na dziecięce masażyki*, Gdańsk 2008.
- Bogdanowicz M., Rożyńska M., *Lew-a ręka rysuje i pisze*, Gdańsk 2003.
- Buscaglia L., *Jesień liścia Jasia. Opowieść o życiu dla małych i dużych*, Gdańsk 2014.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatków i pięciolatek. Pakiet pomocy*, Warszawa 2004.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Radość i wyspa Hop-Siup*, Sopot 2014.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Smutek i zaklęte miasto*, Sopot 2014.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Wstyd i latający śpiwór*, Sopot 2015.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Zazdrość i wyścig żółwi*, Sopot 2015.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Złość i smok Lubomił*, Sopot 2014.
- Molicka M., *Bajki terapeutyczne*, Poznań 1999.
- Rożyńska M., Mańkowska I., *Księga bajek terapeutycznych z serii „ORTOGRAFFI-TI z Bratkiem”*, Gdynia 2010, 2011, 2012.

Chcę pójść do szkoły

- Rożyńska M., Mańkowska I., *Czytam z Bratkiem. Trening czytania dla uczniów klas I–III szkoły podstawowej*, Gdynia 2014.
- Vogel M. von, *Czy czujesz lekki powiew wiatru? Opowiadania i zabawy, które podobają się dzieciom i uwrażliwiają ich zmysły*, Kielce 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
- Bogdanowicz M., *Ryzyko dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II*, Gdańsk 2011.
- Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu. Poradnik nie tylko dla rodziców*, Gdynia 2007.
- Bogdanowicz M., Kalka D., Sajewicz-Radtke U., Sajewicz-Radtke M.B., *Bateria metod oceny rozwoju psychofizycznego dzieci pięcioletnich i sześcioletnich – wersja skrócona. Bateria -5/6S*, Gdańsk 2011.
- Cieszyńska J., Korendo M., *Wczesna interwencja terapeutyczna*, Kraków 2008.
- Czabaj R., Mańkowska I., Rożyńska M., Tryzno E., *Gotowość szkolna. Zestaw ćwiczeń do wspomagania procesu diagnozy gotowości szkolnej oraz stymulacji funkcji percepcyjno-motorycznych i umiejętności matematycznych. Przewodnik metodyczny z instrukcją instalacji*, Gdańsk 2009.
- Dryden G., Vos J., *Rewolucja w uczeniu*, Poznań 2000.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie dzieci w rozwoju do skupiania uwagi i zapamiętywania. Uwarunkowania psychologiczne i pedagogiczne, programy i metodyka*, Warszawa 2005.
- Hurlock E., *Rozwój dziecka*, Warszawa 1985.
- Koźniewska E. (red.), *Skala Gotowości Szkolnej*, Warszawa 2006.
- Maas V.F., *Uczenie się przez zmysły*, Warszawa 1998.
- Mańkowska I., Rożyńska M., *Program Ortografii z Bratkiem*, Gdynia 2010, 2011, 2012.
- Mańkowska I., Rożyńska M., *Warsztat specjalisty terapii pedagogicznej*, Gdynia 2012.
- Maurer A. (red.), *Zabawy rymami. Kształtowanie świadomości fonologicznej u dzieci przedszkolnych. Ćwiczenia ułatwiające opanowanie sztuki czytania i pisanja*, Kraków 1997.
- Moroz H., *Rozwijanie pojęć matematycznych u dzieci w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1982.
- Skura M., Lisicki M., *Na progu. Ile w dziecku ucznia, a w nauczycielu mistrza? O co chodzi w pierwszej klasie?*, Warszawa 2014.

Chcę pójść do szkoły